

МЕЛЬНИК

Іван Андрійович

Випускник факультету
декоративно-прикладного мистецтва (1974 р.)

Начальник Науково-дослідного сектора ЛНАМ.
Кандидат мистецтвознавства.
Член Співки дизайнерів України

- ◀ Фрагмент іконостаса церкви Святої Анни у м. Бориславі. 1996
- ▶ Карпатський мотив. Полотно, олія. 30x40. 2010
- ▶ Біобібліографічний довідник «Павло Ковжун. Творча спадщина художника». 2010
- ▼ Гобелен «Флора». Проект. Картон, темпера. 1990

Народився 10 серпня 1948 р. у с. Дроговиж Миколаївського району Львівської області. Батьки, Андрій Гаврилович та Софія Миколаївна, — звичайні свідомі українські селяни, які брали активну участь у прогресивних культурних подіях села.

Із дитинства долучився до професійного мистецтва, адже виріс у майстерні свого дядька — скульптора-самоходка, відомого художника-портретиста Володимира Сколоздри. Співкування з талановитим митцем визначило подальшу долю Івана Мельника і стало підґрунтям для творчого та професійного розвитку.

У 1969 р. вступив до ЛДПДМ на кафедру проектування інтер'єру та меблів факультету прикладного та декоративного мистецтва, де його педагогами й викладачами з фаху були М. Яців, М. В. Курилич, Я. О. Ульгурський, М. Вендзилович, І. М. Самотос, Д. П. Крвавич, В. А. Овсійчук.

Після закінчення інституту в 1974 р. залишився працювати в науково-дослідному секторі ЛДПДМ, де пройшов шлях від простого художника до начальника сектора.

Як художник Іван Мельник успішно проявив себе у живописі та дизайні громадських і сакральних споруд, а

як науковець займається дослідженням української прикладної графіки XIX–XX ст.

Згадуючи роки навчання, Іван Мельник відзначає, що творче середовище інституту, особливо вплив педагогів та залучення до мистецького життя Львова, вплинули на формування творчого національно свідомого мислення, спонукали до художнього та наукового пошуку. Яскраві спогади залишилися від літньої практики в Олеському замку, де проводили реставраційні роботи під керівництвом проф. В. А. Овсійчука.

І. А. Мельник — автор інтер'єрів ресторанного комплексу «Трускавець» (1975), приміщень фізико-механічного інституту НАН України (1976–1984), палацу культури ім. Г. Хоткевича (1979), рекреаційних та навчальних приміщень ПТУ № 28 м. Львова (1983), ресторанного комплексу «Колос» (1986), а також сакральних споруд: церкви у с. Станків Стрийського району Львівської області (1990) та церкви Св. Анни у м. Бориславі (1996). Видав друком у співавторстві з Р. М. Яцівим біобібліографічний довідник «Павло Ковжун. Творча спадщина художника» (2010).

